

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileae, 1619

Marini dialogi

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1546](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1546)

MARINORVM DIALOGI. 19

Ἐρ. οὐ δ' ἐκ ἄρ, ὡ Ἀπομορ;
 ἴθ' μόνον ἰππιδόν. ἰωάνω
 ἴαα γάρ σι, ἄρ μὴ τὰ ὅμοια ἢ
 αὐτὸς ἀξὺ ἰδόν.

MER Tu veru non, Apol-
 lo? Aspice modò & acce-
 dens (collaudabo enim te) si
 non eadem ipse quoq; optas
 bis ubi videris.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

ARGVMENTVM.

Martis & Veneris concubitus ab homero Odyss. 8 &
 Ouid. Metam. 4. narratur. Luciano in Demonaste:

MARINI DIALOGI

ΔΩΡΙΔΟΣ, ΚΑΙ

DORIDIS ET

Γαλατίας.

Galatæ.

Erasmo Roterodamo interprete.

DORIS.

Ἄνδρ ἰρασιῶ,
 ὀΓαλατία, φα
 σι ἴσικλόν ἴδ-
 ὶν ποικεῖα ἰ-

Ormosum amā-
 tem, Galatæa,
 nempe Sicu-
 lum isium pa-

σιμαλιῶνα βι. Γα. μὴ
 σκῶπτι Δωρί. Ποσδδῶν & ἴ
 ἴος δῆρ, ὀποι & ἄρ ἢ. Δω. τί
 ἴμ, ἂ κὼ τὲ Διδος αὐτ' πῶς
 ἴμ, ἄγε & οὔτω κῆ πῶσι &
 ἴφάνω, ἢ τὸ πάντορ ἄμορ-
 φῶταδμ, μονόφθαλμ & οἶ
 τὸ ἴδ & ἴνῶσι ἄντι αὐτὸν
 πῆς τῶ μορφῶ; Γα. ἴθ' τὸ
 νium deformissimum, uno oculo?

storem aiunt amore tui de-
 petire. GALA. Ne ridé
 a Doris: etenim qualis qua-
 lise est, Neptuno patre pro-
 gnatus est. DOR. Quid
 ium postea, si vel Ioue ipso
 sit progenitus, quum vsq; ad-
 eò agrestis atque hispidus
 appareat, quòdque est om-

niū de formosissimum, uno oculo? An verò credis genus il-
 li quicquam profuturum ad formam? GAL. Ne isthuc
 bbbb 2 quidem

λάσιον αὐτῷ, ἢ ὡς φῆς ἄγων,
 ἀμορφόν δὲν ἀνθρώδων ἄρ.
 ὅ τε ὀφθαλμὸς ἐπιπέτα τῷ
 μεταπῶ, οὐδὲν ἐνδ' ἔσθ' ὅς
 ῥῶν, ἢ εἰ Δοῦξῶν. Δω. ἔσι-
 κας, ὃ Γαλάττα ἐν ἱρασιῶν,
 ἀπ' ἱρώφωρον ἔλαρ ἢ Πολύ-
 φημον, οἷα, ἱπανεύς αὐτόν.
 Γα. ἐν ἱρώφωρον, ἀλλὰ τὸ πᾶ-
 νυ δυναδισκὸν τῷ οὐ φέρω
 ὑμῶν. καὶ μοι δουῆται ἐκ
 φθόνου αὐτὸ ποιῆν, ὅτι πσι-
 μαίνων ποτὲ, ἀπ' ἰ σκοπιᾶς
 παροῦστος ἡμᾶς ἰδῶν ἐπι τῆς
 ἡϊόνος, ἐν τῆς πρόποσι τ' Αἰτ-
 νης, καθὸ μεταξὺ τῶ ὄρος καὶ
 τῆς θαλάσσης ἀγριαὸς ἀρμυ-
 κιώται, ὑμᾶς μὲν δὲ πείσει
 βληψῶν, ἐγὼ δ' ἐξ ἀπασῶν ἢ
 κακίστη ἔδοξα ἢ ἢ μόνῃ ἡμοί
 ἐπᾶχε τὸν ὀφθαλμὸν. ταῦτα
 ὑμᾶς ἀνιῶ δῆγμα ᾗ ὡς ἀ-
 μένων ἡμῖ, καὶ ἀξίρας, Δω.
 εἰ ποίμνι ἢ ἐνδ' αἰ καλῶ τῶ
 ὄψιν

omnium una visa sim formosissima, eoque in unam me con-
 iecerit oculum. Eares vos malè habet: nam argumentum
 est me forma præstantiorem esse, ac digniorem quæ amer:
 vos contra fastiditas esse. DOR. An istud tibi putas in-
 videt=

quidè ipsum, quòd hispidus
 est atq; agrestis, ut tu vocas,
 illum deformat: quin virile
 magis est. Porro oculus meo
 diuin fronte, decet etiam,
 quo quidem nihilo segnius
 cernit, quàm si duo forent.

DOR. Videris Galatea non
 amantem habere b Poly-
 phemum, sed illum potius
 adamare: sic eum prædicat.

GAL. Equidem haud ada-
 mo, sed tamen insignem ia-
 stem vestram insultandi op-
 probrandiq; petulant: a sere
 non queo. Ac mihi nimi-
 rum invidentia quadam ista
 huc facere vidimmi, pro-
 pterea quòd ille quum fortè
 aliquando gregem pasceret
 suum, nosq; è litorali spe-
 cula in litore ludentes cern-
 neret in prominentibus Act-
 nae pedibus, quæ videlicet in-
 ter montem & mare lituus
 sese in longum porrigit, vos
 ne aspexerit quidem: at ego

ὄψιν ἰδοῦσας, ἐπέθου ὅτι
 γυροῦσαι, καὶ τοι τι ἄπο ἰρ
 ὀϊπανέσαι εἶχον, ἢ τὸ λα-
 κὸν μόνον; καὶ τῶ οἶμαι, ὅ-
 τι ξυνίθης ὅτι τυρῶν καὶ γα-
 λακῆ πάντα ἔρτα ὁμοιατέ-
 ραις ἡγᾶται καλὰ. ἐπὶ τῶ γυ-
 ᾶκα ὀπό τ' ἀνιθιλύσης μα-
 θῆν οἶα τυρῶνας οὐ τὸ πλὴν
 ὄψιν, ἀλλ' ἄλλοι τινος εἴ πο-
 τι γαλῶν ἤν, ἐπιψαῖς ἰς
 τὸ ὕδωρ, ἰδοῦσιν αὐτὸν ἔθρ ἄλ-
 λο, ἢ γόσιν λακὸν ἀνευθῶς.
 ἐκ ἰπανᾶται δὲ τῶ, ἢν μὴ
 ἐπιπρῆν αὐτῶ καὶ τὸ ἐρῶνο-
 μα. Γα. καὶ μὲν ἐγὼ μὲν
 ἢ ἀπρωτος λακὸν, ὅμως ἔρα-
 τὸν καὶ τῶ ἔχω. ὑμῶν δὲ
 οὐκ ἔσιν ἰπτινα ἢ ποιμὸν, ἢ
 ναύτης, ἢ πορθμὸς ἰπανῆ. ὃ
 δὲ Πολύφημος, τὰτι ἄκα, καὶ
 μουσικός ἐστὶ. Δω. σὺ πά, ὃ
 Γαλατῆα ἠκόσμεν αὐτοῦ ἔ-
 δουλος, ὅποτε ἰκώμασι προήλυ-
 ἐπὶ σέ. Ἀφροδίτη φίλη, ὄνον
 ἔρτις ὀγκᾶδὴ ἰδοῦσιν, ἢ αὐτὴ
 ἢ ἢ πηκτις, οἶα ἑρανοῖον ἰλά-

φθ

uidendum videri, si primum
 pastori deinde lusco formo-
 sa visa sit? quonquam quid
 aliud ille potuit in te proba-
 re, prater candorem? Is ille
 placet opinor, quod ca-
 sco & lacti assueverit; pro-
 inde quicquid his sit simile,
 id protinus pulchrum iudim-
 cat. Alioqui tibi libebit scis-
 re qua sis facie de scopu-
 lo quopiam in aquā, si quan-
 do tranquilla steterit, despe-
 ctans, temetipsam contem-
 plare: videbis aliud nihil
 nisi perpetuum candorem.
 verum is quidem non pro-
 batur, nisi rubor admixtus il-
 li, decus illi iunxerit. GAL.
 Atqui ego illa immodicē
 candida, tamen eiusmodi ha-
 beo amantem: quum intes-
 rim è vobis nulla sit, quam
 vel pastor, vel nauta, vel
 portitor aliquis miretur. cas-
 terum Polyphemus (ut alia
 ne dicam) etiam canendi pe-
 ritus est. DOR. Tace, ὃ Ga-
 latea: audiuius illum ca-
 nentem, quum nuper pruriret in te: sed ὃ sancta Venus, as-
 sinum rudere dixisses. nam lyrae corpus simillimum erat cera-

bbb s uino

φεγμυδρ τῶν σαρκῶν. καὶ
 τὰ μὲν ἑρπῆτα, πῶχαις ὀσπερ
 ἦεν. (ὅτι ἄρα δὲ αὐτὰ, καὶ
 ἐνὸς τὰ νύκτα, ἐκ ἑὸν ο-
 ωι πρὸς ἰσφίτας, ἐμνησθε ἄ-
 μυσόντι, καὶ ἀποδόν, ἄμο
 πρὸ αὐτὸς βοῶν, ἄμο δὲ ἰδ-
 ρα ἰπλάει. ὥστε δὲ κατέχευ
 τὴν γέλωτα ἐγχεόμεθα, ἐν
 τῷ ἑρωτικῷ ἔργῳ ἄματι.
 ἢ μὲν γὰρ ἄλλο, δὲ ἀκρίειν.
 ὅσα αὐτῷ ἔθενται, ἕτω παλῶ
 δὲ βρυχομένη, ἄμ' ἰσχάει-
 ζ, ἀφανείν μιμησύν τρα-
 χῆσαν ὀδῶν, καὶ κατὰ γίνα-
 σον. ἔφρι δὲ ὀφείρας ἔρω-
 τῶς ἀμυδρῶς ἀθυρματιον,
 ἔφριτε σὺν λακα, καὶ τὸ λάσιον
 αὐτῶ πεσοικῶτα. τίς ἐν ἄν-
 φθονήσῃ ἑί, ἄ Γαλάττα, ἑίς
 ἔτω ἰρασῶν; Γαλ. οὐδὲν σὺ,
 Δωρι, δάξον ἡμῖν τὸν σαυ-
 τῆς, κακίῳ ἀγρονότῃ ὄντα, καὶ
 ὀδῶν ἄτιρον, καὶ λιθαίσην
 ἄμανον ἰπιδῶνον. Δω.
 ἄμ' ἰρασῆς μὲν οὐδέεις ἔσ-
 μοι, ἐξ σμυνῶμα ἰπιδῶσος
 ἔνα.

uino capiti ofibus venudata:
 to: tum cornua perinde qua-
 si eubiti prominebant, iye
 iunctis inductisque fidibus,
 quas ne collope quidem eius
 eum torquebar. agreste quida-
 dam & absomum cantilla-
 bat, quum aliud interim in
 pse voce caneret, aliud lura
 succineret: ita ut tempera-
 re nobis nequiuimus quin
 videremus amatoriam illam
 cantionem. Nam Echo ne
 respondere quidem illi vo-
 luit balanti, quum sit adeo
 garrula: imò pudisset si vi-
 fa fuisset stridulum illius &
 ridiculum cantum imitari.
 Ad hæc gestabat in plnis a-
 masius iste delicias suas, vr-
 si caulum pilis hirtum, i-
 pli non dissimilem. Quis au-
 tem non inuideat tibi am-
 cum istum Galatea? G A L.
 Quin tu igitur Dori tuum
 ipsius amicum nobis com-
 monstra, qui meo sit fort-
 mosior, quicq; doctius ac me-
 lius vel voce canat, vel ci-
 thara. DOR. Mihi quidem nullus est amator, neq; me hoc
 nomine iactō, quasi sim vehementer amabilis: veruntamen
 istius

ἔνοι, τοῖσι τῷ Δ, οἷσι τῷ ἰδ. istiusmodi amicum, qualis
 κλαψ δὲ, λιθάβρας ἀπόβρω, est Polyphemus, nempe to-
 ὄσπερ ὁ πρῶτος ὁμοφασί, tus hircum olens, tum cru-
 ὡς φασί, καὶ σιτέμψος τῶς dis visitans carnibus, ἔηq-
 ἐπιθυμῶντας τῶν ζῴων, ἑὶ spites, si qui appulerint, de-
 γῆοις καὶ οὐ ἀντιρώως αὐ- uorans, tibi habeas, cumq; tu-
 τοῦ. mutuam ames.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Marini dei ἐὼν ἄλιος à Luciano vocantur, à quibusdam
 θαλάσσιος. Ingens horū turba fuit quorum princeps
 Neptunus & eo antiquiores Nereus & Oceanus.

a DORIS.] Nymphæ nomen filie Oceani ἔρ υxoris
 Nerei, Hesiod. in Theog. Interdum pro ipso mari accipitur. Vir-
 gil. 10. Ecl.og.

Doris amara suam non intermiscat vndam.

b Polyphemus.] Ex Cyclopius vnus, Neptuni filius: so-
 cios aliquos Vlyssis interficiens ad saxum fregit ἔρ seminiua ad-
 buc membra deuorauit: excocatur ab Vlysse. Hom. Odyss. Cic.
 lib. 5. Tusc. quæst. Virgil 3. Aen. c Qua sis facie.] Negat
 quidem Seruius ex mari effugiet villo pacto postereddi, sed Lu-
 cianus hic aliter sentit, ἔρ in Alcyone: Nōne vides, inquit, vā
 superiora sint serenitate consp̄ sua fluctibus autem sedatiū ma-
 re actranquillum, ὁμοιον, ὡς ἐπεὶν κατόπτρον: id est speculo
 (vī sic dicam) consimile. Theocritus in Bucolici astis Idyllo sexto:

Ἐ γὰρ ἴνυ ἀλλ' ἐὼν ἔρο, καὶ οὐδ' ὄσως λῆγν' ἔ
 ἢ γδ' πρῶτ' ἐς πᾶν ἴνυ ἐπέλεπον ἢς δε θαλάσσινα.
 καὶ καλὰ μὲρ τὸ ἡλῆα, καλὰ δ' ἄλλ' ἐμὲν ἀμεία καὶ ἔρ, &c.

Quod est huiusmodi:

Nec tam sum forma turpis quàm dicor: in vnda
 Nuper enim vidi ipse meos de littore vultus,
 Cū nulli flarent tranquilla per æquora venti

Hinc illud Maronis sumptum est:

—nuper me in littore vidi,

bbbb 4

Quum

Quum placidum ventis staret mare—

[Sed & nos ex Seneca paulo plura in Alcyone annotauimus, d O sancta Venus.] Amorum & libidinum fauatrix & magistra: eas enim prima & inuenit & edocuit. Splanianus de hac ita canit:

Mater adulterij Venus est, stupriq; reperi-
Quin & luxuriæ nutritrix, & mater amorum, &c.

ΖΕΦΥΡΟΥ ΚΑΙ

Nōrs.

ZEPHYRI ET

Noti.

Iacobo Micyllo interprete.

ZEPHYRVS.

ΟΥ πάωρε πομπήν
 ἰνὰ μεγαλοπρεπεί-
 ραν ἔλεον ἢ τῆ θαι-
 ναλίη, ἀφ' οὗ ἀμι. καὶ πύτω
 σὺ δ' ἐκ ἔδω, ὡ Νότ; Νό.
 τίνα τῶν πλῆ λήγας, ὃ Ζέφυ-
 ρε, πλὴ πομπῆ; ἢ τίνας οἱ
 πῆμιοντόν ἢ & Ζέ. ἠδίσου
 θεαματῶ ἀνελέφθης, οἷον
 οὐκ ἄνο ἰδοίς τι. Νό. καρὰ
 πλὴ Ερυθρῶν ἢ θάλασσο
 ἔργασίμου, ἐπέπνω & δ τι
 καὶ μέρ & τῆς Ἰνδίας, ὃ &
 πρῶτα τῆς χάρας. ὅθρ οὐδ
 οἶδα, ἢ λήγας. Ζέ. ἀπὸ τὸν
 Σιδῶνιον. Ἀγλιόρα ἔλεον;
 Νό. νὰ, τὸν τῆς Εὐρώπης πα-
 τίρα. τί μὲν; Ζέ. περὶ αὐ.
 τῆς ἐκένυς ἀνυγκομά &.

pe patrē scilicet. Quid tū? ZEPH. De illa ipsa narrabo tibi.

NOT.

NUnquā equidē pom-
 pam magnificētio.
 rem vidi in mari, ex
 quo ego sum & spiro: tu verō
 annon vidisti Note? NOT.
 Quānam hanc dicis, a Ze-
 phyre, pompā? au quīnā sunt
 qui illā duxerunt? ZEPH.
 Suauissimo spectaculo caru-
 isti & quale non facile aliud
 vnquā videris. NOT. Iuxta
 Rubrū mare occupatus fui,
 afflavi autē & partem Indīe
 nonnullam, quantiū videliret
 eius terræ mari adiacet. pro-
 inde nihil eorum noui que
 tu dicis. ZEPH. Quid? Sīa
 domū illum b Agenorem vi-
 disti? NOT. Etiam, Euro-
 pe patrē scilicet. Quid tū? ZEPH. De illa ipsa narrabo tibi.
 NOT.

Νό. μῶρ ὅτι ὁ Ζεὺς ἱρασὺς ἐν
 ποσσὶ τῆς παδός; τὸ δὲ γὰρ καὶ
 παλαιὰ ἠπιστάμεν. Ζε. οὐκ ἔν
 τὸν μὲν ἔρωτα οἶδα, τὰ μὲν
 τὰ ταῦτα ἢ ἡδὴ ἀκούω. ἢ μὲν
 Εὐρώπῃ κατακλυθῆσαι ἐπὶ τῷ
 ἠϊόνα πᾶσι, τὰς ἠλικιώτι
 δας παραλαβῆσαι ὁ Ζεὺς δὲ
 ταύρω ἀνάσσει αὐτὸν, σωί
 παῖσιν αὐτῶς ἡάμις φαι
 νόμῳ λαοκός τε γὰρ ἡ ἀκεί
 βῶς, καὶ τὰ κέρτα ἀναμα
 πῆς, καὶ τὸ βδέμα ἡμερ
 ἐκίρτα οὐκ ἢ αὐτὸς ἐπὶ τῆς
 ἠϊόος, καὶ ἡμῶν ἡδίστον, ὡς
 τῷ Εὐρώπῃ κατακλυθῆσαι καὶ ἀ
 νακλυθῆσαι αὐτὸν. ὡς ἢ τὸτ' ἐγί
 νη. ἀρομαῖ μὲν ὁ Ζεὺς ὠρ
 μισθὸν ἐπὶ τῷ θάλασσῳ, φέ
 ρων αὐτῷ, καὶ ἐν ἡλίῳ ἡμῶν
 σῶν. ἢ δὲ πάλιν ἐκπλαγῆσαι τῷ
 πράγματι, τῷ λαῷ ἢ ἡλίῳ τὸ
 κέρτα. ὡς μὴ ἀπληθῆνοι, τῷ
 ἐγίρει δὲ ἡμῶν μισθὸν τὸν πῆ
 πλον ξυμῆσαι. Νό. ἠδὲν τὸ θεί
 μα, ὡς Ζεφύρι, ἡδίστος, καὶ ἐρωτῆ
 κὸν, νηχόμῳρον τῷ Δία, φέροντα
 re, sinistra apprehendit ac tenuit cornua, ut ne delaberetur:
 altera autem manu diffluentem vento vestem continebat.

NOT. Dulce hoc spectaculum, Zephyre, vidisti, & amato
 rium, natantem videlicet Iouem, & ferentem secum amo

NOT. Num quod Iupiter iā
 olim amare puellam cepit?
 Nam hoc etiam pridē sciui.
 ZEPH. Igitur quod ad a
 more attinet, nosti: qua verò
 postea consecuta sunt, ea nūc
 audi. Descenderat Europa
 ad litus ludendi gratia, as
 sumptis secū aequalibus suis.
 Iupiter autem in formā tau
 ri asimulatus, ludebat vnā
 cum ipsis, pulcherrimus tum
 apprensus. Nam & candidus
 erat, ut nihil suprā, & cor
 nua habebat reflexa pul
 chrè, vultumq; præ se fere
 bat admodū mansuetum ac
 placidum. Saltabat igitur &
 ipse in litore, & mugiebat
 suavissimè, ita ut Europa e
 tiā cōscendere ipsum iā suffi
 neret. Caterūm vbi hoc fa
 ctum est, citato cursu Iupiter
 quidem vnā cum illa in mare
 prorupit, atq; ibi, vti incide
 rat, natabat illa verò admo
 dum perculsa animo ex hac

τὴν ἀγαπομένην. Ζεὺς καὶ
 αὐτὴν τὰ μὲν τὰ ταῦτα ἰδὼν πρῶ-
 τω πολλὸν ὄνομα. ἢ τε γὰρ θάλασσα
 ἀνὸς ἀνδρῶν ἐψητό, καὶ
 τὴν γαλήνην ἰσοπαθεύ-
 σεν, ἡ δὲ ἀνδρῶν ἐψητό. ἢ
 αὐτὴν ὁ πόντος ἰσοπαθεύ-
 σεν, οὐδὲν ἄλλο, ἢ διατὰ
 μόνον τῶν γυναικῶν ὡς
 κολεῖται. Ἐρωτῶ δὲ παρὰ
 πτόλιον, μικρὸν ἄνθρωπος
 θάλασσαν, ὡς ἐνίοτε ἀπὸ
 τοῦ πόντου ἐπιφάνει τὸ ὄνομα
 τῆς ἡμετέρας τὰς δάδας ἐ-
 ρουῖον, ἢ δὲ ἄμα Ἰχθυόων.
 αὐτὸν ἡδὲ ἀναδύσασθαι, πα-
 ρεῖσθαι ἐπὶ τῆς ἀλάδας ἐν
 πτόλιον, ἢ μὲν νῦν αὐτὸς
 λατρεῖ, τὴν τε Τριτόνιον γὰρ
 ἔτι ἄλλο μὲν φοβερὸν ἰδέσθαι
 θανάσιον, ἢ πάντα ὡς ἐξό-
 ρου τὴν πτόλιον. ὁ δὲ Ποσειδῶν
 ἀπὸ πτόλιον ἡκὸς ἄρμας, πα-
 ρεῖσθαι τε, καὶ τὴν Ἀμφι-
 τριτόνιον ἔχων, πτόλιον γυναικῶν
 ἀπὸ πτόλιον ἡκὸς ἄρμας, πα-
 ρεῖσθαι ἐπὶ τῆς ἀλάδας ἐν
 πτόλιον. ἐπὶ τῆς ἀλάδας ἐν
 πτόλιον

res suos. ZEPH. At ve-
 rō quæ consecuta sunt, sua-
 uiora multo, Note. Nam
 & mare statim composuit
 fluctibus quietum fuit, &
 tranquillitate vltro atra-
 ctis placidum ac planum se-
 ipsum præbuit. Nos autem
 omnes silentium agentes, ni-
 hil aliud quàm spectatores
 tantùm eorum quæ fiebant,
 quasi quidam comites seque-
 bamur. Cupidines verò iu-
 xta volitantes, paulùm su-
 pra mare, ita ut interim sum-
 mis pedibus contingerent a-
 quam, accensas ferentes fa-
 ces, Hymenæum cantabant.
 Nereides autem emersæ vn-
 dis, delphinum tergis insis-
 dentes obequitabant applau-
 dentes, seminudæ pleraque.
 Præterea & Tritonum ge-
 nus, & si quid aliud marimo-
 rum aspectu metuendum non
 est, omnia illa circum puellâ
 quasi choreâ ducebant. Nam
 ipse quidem Neptunus con-
 scenso curru, & quasi pro-
 nubus incedens, vnâ cum Amphitrite lætus præibat, veluti
 etiam aperiens nascenti fratri. Supra omnes autem Venerem
 duo

ἄλλω δὲ τείρωνο ἔφρον,
 ἐπὶ λόγγυς κατὰ κρημνίσω, ἄν-
 θη παντοῖα ἐπιπέλουρον τῆ
 Μύμω, ταῦτα ἐκφοινικῆς ἄ-
 χει τῆς Κρήτης ἐγγύς. ἐπὶ δὲ
 ἐπέβη τῆ νύσσο, ὃ μὲρ ταῦρον
 ἐν ἔτι ἐφάειτο, ἐπιλαβόμενον
 δὲ τῆς χειρὸς ὃ Ζεὺς ἀπῆγε
 πλὴν Εὐρώπῃς τὸ Δίκταον
 ἄντρον, ἐρυσσάειον, καὶ κατώ-
 ὄρωτον. ἡπίστετο γὰρ ἡδύη, ἔφ' ὃ,
 τι ἄγοιτο. ἡμῶς δ' ἐμπρόσθεν
 τού, ἄνθ' ἄπο τῆ πικρῆτος
 μίρον ἀνικυμάνορον. Νό-
 ῶ μακροῦ Ζεφύρου θῆσας ἔ-
 γω δὲ γρηπας καὶ ἰδέφαντας,
 καὶ μέλανας ἀνυρῶτους ἐώ-
 ρων.

isthac videris: ego verò interea
 Gryphas & Elephantos &
 nigros homines aspiciebam.

duo Tritones vehebant in
 concha recubantem, ac flores
 omnis generis aspergentem
 sponsa. Atque haec à Phœ-
 nicia usq; in Cretam fiebant.
 Postquam autem in insulam
 ascendit, ipse quidem taurus
 non ampliùs apparebat: Tu,
 piter autem apprehesam ma-
 nu Europam, in antrum Di-
 ctæum abduxit, erubescens
 tem, atque oculos demitten-
 tem: intelligebat enim iam
 ob quam rem ita duceretur.
 Nos aut in umbentem mari,
 alius aliam illius partem flu-
 stibus agitabamus. NOT.

O' beatum Zephyre te, qui

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a ZEPHYRVS.] Ventus est tepidus et siccus, ab occa-
 su æquinoctiali aduersus Euum in vere spirans; quo flante
 terra hyemali frigore confrieta aperitur, ac plantæ omnes ger-
 minare incipiunt. unde Claudianus:

—pater ò gratissime Veris

Quid mea lasciu regnas per prata volatu
 Semper & assiduis irtoras flatibus annum.

b Ageno:em.] Europa Agenoris regis Phœnicum filia, à
 Ioue sub tauri specie raptæ, & in Cretam auelctæ dicitur. Atq;

ex ea postea Ioui nati feruntur Minos, Rhadamantus, & Sarpedon. Ouid. in fine 2. libri Metamorph. eandem fabulam exprimit. Et Herodotus libro primo statim ab initio. Ab ea tertiam mundi partem denominatam ferunt. Theocritus in Europa siue Eidyllio 20. sui more hanc fabulam depingit: à quo Ouidius quædam sumpsisse videtur. Herod. lib. 4. ait, nesciri, nec prodiuum esse à quoquam, unde dicta sit Europa, nisi quòd ab Europa Tyria dictam referant. c. Note.] Notus seu Aster venetus est meridionalis, exitialis & morbosus. Interdum pro omni vento meridionali capitur.

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

μεταμορφωσις Iouis in Taurum.

Indutus faciem tauri deus ille coruscus,
Auxerit pulchram, de grege Mercurij,
Hæc fuerat Cadmi soror, alto & Agenore nata,
Efficiunt fœdum vina Venusq; pecus.

NYNQVAM.] αὐξήσεις Tu verò non vidisti.] ἐξώθησις. Quàmnam hanc dicis.] αὐτέρωθις. Iuxta rubrum mare.] Causa τῆς ἀπολείψεως. Proinde nihil eorum.] Conclusio. Quid? Sidonium illum.] παρασχουδὴ. De illa ipsa narrabo.] ἰστορήσεις. Quæ verò postea.] ἀξίωσις ad προσχλῆ. Descenderat.] Narratio. Nam & candidus.] ἰστοτύπισις. At verò quæ consecuta sunt.] τὰ μετὰ ταῦτα. Cupidines verò.] Descriptio pompæ. Postquam autem in Insulam.] τοπογραφία. Iupiter autem.] τὰ ἐνθάδε. Nos autem incumbentes.] πρόσληψις. O' beatum Zephyre.] Conclusio.

ΠΑΝΟΠΗΣ ΚΑΙ
Γαλένης.ΠΑΝΟΠΕΣ ΕΤ
Galenes,

Iacobo Micyllo interprete.

ΠΑΝΟΠΕ

Εἰδὼν, ὃ Γαλιών, χθὲς, οἷα ἐποίησεν ἡ Eris παρὰ τὸ δῆπνον ἐν Θηταλία, δίοτι μὴ καὶ αὐτὴ ἐκλήθη ἐς τὸ συμπόσιον; Γα. ὃ ξωστὸ μὲν ὑμῖν ἔρχοι: ὃ δὲ Ποσειδῶν ἐκέλευσε με, ὃ Πανόπη, ἀνδρανόρον ἐξούτω φυλάττει τὸ πῖλαρον. τί ἐρποίησεν ἡ Eris μὴ παροῦσα; Πα. ἡ ἴστis καὶ ὁ Πηλεὺς ἀπληγῆσθαι ἐς τὸν θάλαμον, ἐπὶ τῆς Ἀμφιτρίτης καὶ τῆς Ποσειδῶν πρᾶξι μφθῆται. ἡ Eris δ' ἐν τούτῳ λαθῆναι πάντας (ἰδὼν δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν πινόντων, ἐνίων δὲ λεροτέρων, ἢ τῶν ἀπόμωνι λιθαίοντι, ἢ τῶν Μόσσαις ἀλόσσαις πεσιχόντων τὸν νῆρον) ἐνέειπεν ἐς τὸ συμπόσιον μῆδεν τι παγκρατον, χρυσὸν ὄλον, ὃ Γαλιών. ἐπεγέγραπτο δ'. Ἡ λαὸν λαβέτω.

V Idifline, Galene, heri qualia fecit Eris ad cœnam in Thesalia, propterea quod non ipsa vocata fuerat ad conuiuium? GAL. Haud conuiuata equidem vobiscum fui, nam me Neptunus iusserat tranquillum interea, a Panope, seruare pelagus. Sed quid fecit Eris, cum præsens non adesset? PAN. b Thetis ac Peleus concesserant intro in thalamum, deducantibus ipsos Amphitrite ac Neptuno. Interea autem Eris, clam cæteris omnibus (id quod facile illatum fuit, alijs bibentibus, quibusdam autem applaudentibus vel Apollini citharam personanti, vel Musis ore modulantibus adhibendo animum) proiecit in conuiuium

Dum

λυχνιδέωρον ἢ ζῶ, ὡσπερ ἱξί-
 νιτυδίου ἢ ἰνθα Ηρατι καὶ
 Αφροδίτῃ ἢ Αθλῶα καὶ Ἰκλι-
 νουζο, καὶ περὶ δὴ ὁ Ερμῆς ἀνιλό-
 μῃ ὅτι κλέφατὰ τὰ γυραμ-
 μῆα, αὐτῷ Νυμφιδίου ἡμῶς
 ἀπαιτοῦν ὅτι. τί δὲ εἶδη
 σοῖα, ἢ ἐκείνων παρυσῶν; αὐ-
 τὸ δὲ ἀντιποιοῦντο, ἐκείνη καὶ αὐ-
 τὴν τὸ μῦθον ἡξίον, ἢ ἡμῶς
 Ζεὺς δὲ ἰσχυρὸν αὐτὸς, ἢ ἄ-
 λει χερῶν προχόρησι τὸ πρᾶγ-
 μα. ἀπὸ ἰκῆν ὅτι, αὐτὸς μῶν ὁ
 κενῶ, φουσι, περὶ τὸ τοῦ, καὶ ἴ-
 κῆν αὐτὸ δικάσσει ἡξίον. ἀ-
 πη: ἢ ἰς τὴν ἰδίαν, πρὸς τὴν Πριά-
 μῳ πᾶσι δὲ, ὅς οἱ δὲ τὴν ἰσχυρὸν-
 ραι τὴν καλλιόνα, φιλοκαλῶ
 ὄν, ἢ ἢ ἄρ' ἰκῆν ὅτι κείνα κα-
 κῶς. Γα. τί δὲν αὐθιῶ, ὃ Πανό-
 πη; Πά. τί μῦθον, οἶμα, ἀπαι-
 σοι πῶς τὴν ἰδίαν. Γα. καὶ τίς ἢ.
 εἶ μετὰ μικρὸν, ἀπαγέτωρ
 ἡμῶν τὴν κρατῶν; Πά. ἡδὴ
 ὦ, φημί, ἐκ ἀπῆν κρατῶν, ἢ
 Αφροδίτης ἀγωνισομένους, ἢν
 μὴ τὴν πάλιν ὁ σφαιρῆτις ἀμα-
 βλυόσῃ.

Dum igitur voluatur hoc,
 tanquam ex composito iactū
 peruenit eò loci, ubi Iuno
 & Venus & Minerva accūs
 bebant. Deinde ubi Mercu-
 rius sublato illo legit ea qui.
 bus illud inscriptum erat: nos
 quidem Nereides cum silen-
 tio sedebamus: (quid enim as-
 gendam erat illis presentia
 bus?) illa verò inter se con-
 tendebat, ac qualibet suū il-
 lud esse volebat. Et nisi Iu-
 piter se ipsum interposuisset
 etiam ad manus usq; res hæc
 processisset. Verum ille, ipse
 quidē, inquit, non ferā iudici-
 um de hoc (tamen si ille i-
 psum iudicare vellent) sed in
 Idā ad Priami filiū abite, quē
 & discernere nouit quæ nam
 formosior sit, utpote elegan-
 tiæ studiosus & ipse: & non
 facile talis cū sit, iudicauerit
 malē. GAL. Quid igitur
 ad hæc Dea illæ. Panopē?
 PAN. Hodie, arbitror, in Ie-
 dan abeunt. GAL. Et qui
 veniet paulo post qui nobis renūciat eam quæ vicerit? PAN.
 At iam nunc tibi affirmo, quòd nulla alia vincet, veniente in
 certamen Venere, nisi arbiter ipse omnino cæcutiat.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a PANOPE.] *Nympha marina, una ex Nereidibus, Virgil. 5. Aen.*

—cum q; imis sub fluctibus audijt omnis
Nereidum, Phorcicq; chorus, Panopeaq; virgo, &c.
b Thetis.] *Dea & nympa maris, Nereifilia, mater Achillis & Pelei regis Thessaliae vxor.*

IOANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

Διγνηλεύς, de pomo contentionis ab Eride tribus
formosissimis deabus obiecta.

Hic narrat Panopes Erides pomum q;, dolumq;
Vt lites illo mouerit atq; graues,
Priamides legitur iudex, malum q; reportat,
Blanda Venus: tantum cæca libido potest.

AVDIST' INE.] *ἰγώτης ἀπὲρ τῶ προοιμῆς. Propterea quod non.] αἰολογία. Haud conuiuata.] ἀρνησις. Sed quid fecit.] παρὰ σκευὴ ζήλει. Thetis ac Peleus concesserant.] διγνησις. Interea autem.] occasio. Id quod facile.] ἡ δώαμις, Projecit in conuiuium.] τὸ παρὰ τὸν ἡγέμερον. Dum igitur.] τὰ μίση. Ille verò.] ἡ ἔκβασις. Et nisi Iupiter.] τὸ εὐθεσιόμερον κατὰ πλάσιν Non feram iudicium.] Recusat Iupiter iudicium. Sed in Idam ad Priami filium abite.] Indicem alium constituit. Quid igitur.] Dea ad iudicem abeunt. At iam nunctibi.] τὸ καὶ τόδε καὶ ἀπεχεύετο.*

MORTVO.